

שגם המאורעות דל"ז שנים אלו השפיעו עליו והותירו רושםם בו, באופן של "בא בימים".

ואדרבה: יש לומר, שדוקא בימים אלו היו מאורעות חשובים ומכריעים בחיי אברהם עוד יותר מהמאורעות בשנות חייו הקודמים – לידת יצחק (ש"ב) ויצחק יקרא לך זרע⁽³⁰⁾, עד לעקידת יצחק ופטירת שרה וכו'.

1. על פי פירוש זה ב"בא בימים" (שימי האדם הם באופן ש"נכנס" בהם ופירוש עלים עליו רושם כו') – יובן היטב פירוש הזהר⁽³¹⁾ ב"בא בימים" – שכל ימי חייו היו שלמים בעבודת השם, שלא החסיר מלעבוד את השם אפילו יום אחד מימי חייו.

לפי הנ"ל מובן, שפירוש הזהר אינו ע"ד הרמז בלבד, אלא הוא מיוסד על הפירוש הפשוט ב"בא בימים", שלא הי' יום אצל אברהם שרק חלף ועבר, אלא אברהם בא ונכנס ב"ימיו", לעבוד את השם בכל יום וכפי שהי' נדרש בכל יום לפי ענינו.

כלומר: הענין ד"בא בימים" לפי פשוטו של מקרא (הנ"ל), קאי על חייו הגשמיים של אברהם, שמאורעות כל יום ויום השפיעו עליו וכו': ואילו בזהר, פנימיות התורה, מודגש התוכן הפנימי של חיי אברהם, שהם חיי הנשמה ועבודת השם שלו, שהם חיי אברהם האמיתיים (ובלשון רבינו הזקן⁽³²⁾ "שחיי הצדיק אינם חיים בשרים כי אם חיים רוחניים"), ולכן מפרש,

(30) וירא כא, יב.

(31) ראה זהר פרשתנו קכט, א. זהר ויחי רכא, ב ואילך. רכד, א. וראה תו"א פרשתנו טו, א. משפטים עט, ב. ועוד. לקו"ש ח"ד ע' 1194. ח"ב ע' 315 ואילך. וש"נ.

(32) תניא אגה"ק ביאור לסי' ז"ד בתחלתו (קמו, ב).

דזה שאברהם בא ונכנס בכל יום ויום (עד שהי' ניכר עליו הרושם של כל ימי חייו), היינו לפי שכל ימיו היו ממולאים בעבודת השם, באופן שכל יום ויום הי' יום "ח".

(משיחת ש"פ חיי שרה חשמ"ח)

* * *

ז. ע"פ הנ"ל בביאור דברי הזהר בפי' רוש "בא בימים", יש לבאר גם כן לשון הכתוב בתחילת פרשתנו "ויהיו חיי שרה מאה שנה גו' שני חיי שרה", דלכאורה יש לדייק: בדרך כלל, כשנאמר סכום שני חיי אדם בתורה, לשון הכתוב היא⁽³³⁾ "ויהיו ימי . . . או" (ימ' שני חיי גו'), וא"כ גם כאן הול"ל "ויהיו ימי שרה" או "ויהיו שני שרה" – ומהו הלשון "ויהיו חיי שרה"?

ויש לומר הביאור בזה:

עיקר החידוש בכתוב זה הוא להודיע שכל ימי שרה היו ממולאים בעבודת השם בתכלית השלימות, בלשון המדרש⁽³⁴⁾ "כ" שם שהו תמימים כך שנותם תמימים", ועד (כפרש"י⁽³⁵⁾) ש"כולן שוין לטובה", שמדת ה"טוב" של כל שנותי' היתה באופן שווה.

ולכאורה הדברים תמוהים: כיצד אפשר לומר שכל קכ"ז השנים של שרה היו "שוין לטובה"? הרי מובן, שאין ל"שוות" את מעמדה ומצבה בהיותה באור כשדים, וכן בחרון, לגבי מעמדה ומצבה לאחר ששבא "אל הארץ אשר אראך"⁽³⁶⁾, ולאידך – בקכ"ז שנה אלו נכלל גם הזמן שהיתה בבית פרעה וכן בבית אבימלך וכו'.

(33) ראה לדוגמא בדורות שנמנו בס"פ בראשית: נח ט, כט: ס"פ נח: סוף פרשתנו (כה, ז. שם, יז) ועוד.

(34) ב"ר ריש פרשתנו.

(35) ריש פרשתנו.

(36) ר"פ לך לך.

דלוק מערב שבת לערב שבת, וברכה מצוי' בעיסה, וענן קשור על האהל" (כמבואר במפרשים³⁹ שהם כנגד ג' הי מצוות דהדלקת נר שבת, חלה ונדה).

וחיים אלו היו „שוין לטובה" כל רגע ורגע בהיותה עלי אדמות⁴⁰.

וזוהי ההדגשה „ויהיו חיי שרה גר" – דאף שימי ושני שרה, כללו הרבה חילוקים ושינויים במעמדה ומצבה, אבל „חיי שרה" היו באופן שוה במשך כל ימי חיי, „כולן שוין לטובה"⁴¹.

(משיחת ש"פ חיי שרה חשמ"ג)

אך הביאור בזה – בפשטות⁴²: „חיי שרה" פירושו – הענינים שבהם חייתה שרה, ו„חיי שרה" היו „שוין לטובה", ב' משך כל שנותי [ע"ד הנ"ל מזהר בפירוש „בא בימים" שנאמר אצל אברהם, שכל יום ויום היו שלם בעבודת ה']⁴³.

דהנה מובן, שהמשמעות האמיתית ד' „חיי שרה" לא היו חיי הגוף שלה (אכילה ושינה וכיו"ב) – דלא בענינים אלו „חיי חה" שרה אמנו. ופשיטא, כאשר היתה ב' בית פרעה או בבית אבימלך, הרי הצד הבלתי-רצוי שבזה לא היו חלק מ„חיי שרה" [שהרי אדרבה, היתה סגורה בבית פרעה ובית אבימלך גרם לה צער גדול].

אלא „חיי שרה" הם החיים הרוחניים שלה, החל מג' המצוות המיוחדות לנשי ישראל, כמובא בפרש"י פרשתנו⁴⁴: „נר

(39) חוקוני, גוי"א ועוד שם. וראה לקו"ש חט"ו ע' 172. ועוד.

(40) גם בהיותה בבית פרעה כו'.

(41) ופירוש סיום הכתיב „שני חיי שרה" (שממנו נלמד „כולן שוין לטובה") – שבמשך כל שנותי, היו חיי שוין לטובה.

(37) הביאור ע"פ פנימיות הענינים – ראה לקו"ש ח"ה ע' 352 ואילך. ח"כ ע' 325 ואילך. ועוד.
(38) כד, סו.